

Dorcas

Column Ruud van Eijle

Die man, dat bent u!

Er waren eens twee mannen, een rijke en een arme. De rijke man had veel geiten, schapen en runderen; de arme man had maar één lammetje. Hij koesterde het en het groeide bij hem op, samen met zijn kinderen. Het at van zijn brood en dronk uit zijn beker en sliep in zijn schoot; hij had het lief als een dochter. Op zekere dag kreeg de rijke man een gast op bezoek. Hij kon het niet over zijn hart verkrijgen om de reiziger een van zijn eigen geiten, schapen of runderen voor te zetten. Daarom nam hij het lammetje van de arme man en zette dat zijn gast voor.

Met dit verhaal hield de profeet Natan koning David een spiegel voor. David was die rijke man en met Batsaba had hij genomen wat hem niet toekwam. Pas toen Natan zei 'die man, dat bent u', gingen Davids ogen open.

Het boek Prediker zegt: wie verzot is op rijkdom, is altijd op meer gewin belust. Wat dat betreft is er niets nieuws onder de zon. De rijke wil steeds meer, hetgeen kan escaleren in een graaicultuur. Is die hebzucht ook niet de kern van onze financiële crisis? Is het daarmee ten diepste niet een morele crisis? Hebben wij allen niet op te grote voet geleefd?

Er is een zelfzucht ontstaan met als gevolg een economische crisis, maar ook een voedselcrisis en een klimaatcrisis. Het excessief gebruik van fossiele energie heeft geleid tot een klimaatcrisis. De energieverlating van de rijke landen is van invloed op klimaatverandering, waardoor in Afrika meer oogsten mislukken. De aarde wordt door een kleine groep rijken uitgebuit, waardoor er voor de armen en het nageslacht weinig overblijft. Als de ontbossing wereldwijd niet wordt gestopt, leidt dit regelrecht tot een grote ramp die maar door weinigen wordt ingezien. De bossen absorberen niet alleen broeikasgassen, maar leveren ook hout en voedsel en houden de watervoorraden vast. De wereld economie zal door ontbossing meer geld verliezen dan aan de huidige crisis. Maar de grote klap is voor

de armen wereldwijd: zij zijn in hun dagelijks bestaan afhankelijk van het bos. Ook hier hebben de rijken soms ten kosten van de armen genomen.

Met onze levensstijl en onverzadigbare zucht naar groei en meer, hebben we ook het lammetje van onze arme zuidelijke buurman op het menu gezet. Zal sociale gerechtigheid het ooit van zelfzucht en materialisme winnen? Het lijkt een ongelijke strijd, maar toch mogen we niet opgeven. Iedereen kan bijdragen aan een wereld met meer gerechtigheid en duurzaamheid. Als Dorcas voeren we al bijna dertig jaar strijd tegen honger en onrecht. Op 4 juni mogen we weer stemmen voor het Europees Parlement. Ook daar kunnen we kiezen voor meer gerechtigheid. Zelf ben ik kandidaat voor de ChristenUnie en zal elke gelegenheid gebruiken om aandacht te vragen voor deze onderwerpen. Als we kiezen voor meer gerechtigheid en bereid zijn te delen van onze grote kudde, dan ontstaat een mens van wie we willen horen: 'die man/vrouw, dat bent u'.

Ruud van Eijle
Directeur Dorcas Hulp Nederland

Deze column is gepubliceerd in het Christelijk Weekblad van 8 mei 2009.

In actie voor de allerarmsten!